

תזרת אביגדור

לימים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: מירי וינרב

פרשת בהעלתך תשפ"ב

המזוזה מזכירה לי

נתרם לכות רפואה שלימה ל:
גולדה שבִּיחָה דבורה בת נעמי דינה
בתוך שאר חולי ישראל

להנצחות: 076-599-4020

פרשת בהעלתך תשפ"ב המזווה מזכירה לי

"אבא, לאן אנחנו נוסעים?" שאל איצי, בעוד ילדי משפחת גרינבוים הולכים בעקבות אביהם אל המכונית.

"עוד מעט תגלו את התשובה", הגיב אבא כשעל פניו חיוך צופן סוד.

ובעודם תוהים לאן כבר יכול אבא לקחת אותם, הילדים הסקרנים נערמו אל תוך המכונית, ואבא פתח בנסיעה.

"וואו, תראו את הענן הענק הזה!" אמר שימי והסתכל מבעד לחלון, בעוד המכונית דוהרת בכביש המהיר.

"זה נראה כמו ענן מים", אמרה בתיה ומתחה את צווארה כדי להביט טוב יותר בענן המיוחד.

"למעשה", אמר איצי והרים את מבטו מהספר המונח על ברכיו. "קוראים לזה 'ענן קומולונימבוס'. זהו ענן רב-מפלסי שמסוגל לייצר סופות רעמים וברד, משום שהרוחות החזקות שבתוכו נושאות את טיפות המים לגובה רב, שם הן קופאות".

"אני בטוח שככה נראו ענני הכבוד", אמר שימי. "הענן הזה כל כך עבה, שנראה כאילו הוא מסוגל לעצור חץ. איזה כיף זה היה יכול להיות לקפוץ על ענן כזה!"

"שימי", אמר איצי. "אם ח"ו היית קופץ על הענן הזה, היית נופל דרכו עד הקרקע! הוא לא יותר מכמות גדולה של טיפות מים שתלויות באוויר".

"טוב, אז אני אוותר על התענוג - תודה על האזהרה", אמר שימי בחיוך. "אבל אני עדיין אוהב לדמיין שככה היו נראים ענני הכבוד. אתם יכולים לדמיין לעצמכם איך זה הרגיש - להיות במדבר יחד עם משה רבינו, אהרן הכהן ושבעים הזקנים, מוקפים בענני הכבוד של ה' לעולם לא היינו מפסיקים לחשוב על ה'!"

"משה רבינו נמצא בתוך הענן הזה?" שאלה יעלי הקטנה, דאגה נסוכה בקולה. "הוא עומד ליפול כמו שאיצי אמר?"

"לא, יעלי," הרגיעה אותה בתיה. "משה רבינו לא נמצא בתוך הענן, הוא נמצא בשמים יחד עם ה'!"

"אבל הענן גם כן נמצא בשמים", אמרה יעלי, עדיין מבולבלת.

"יעלי," אמר שימי. "משה רבינו לומד תורה בישיבה של מעלה. וזה הרבה יותר גבוה מהעננים."

בדיוק אז פנה אבא אל מגרש חניה.

"הי, זו חנות המזוזות 'שערים'!" אמר איצי בעוד כולם יוצאים מהמכונית. "אבא, לשם מה אנחנו צריכים לקנות מזוזות? יש לנו בבית כבר אחת בכל חדר."

"אני אסביר לכם אחרי שניכנס", אמר אבא בחיוך.

בתוך החנות הביטו ילדי משפחת גרינבאום בהשתאות על המבחר העצום של בתי מזוזה. הם מעולם לא ראו כל כך הרבה סוגים של בתי מזוזה לפני כן! היו שם מזוזות לבנות פשוטות, היו חומות עם כיתוב מכסף, והיתה אפילו אחת שאורכה שני מטרים ונראתה כאילו היא עשויה מזהב טהור, משובץ ביהלומים!

"קינדרלך", אמר אבא. "החלטתי לקנות בתי מזוזה חדשים לבית שלנו, ואני רוצה שכל אחד יבחר אחד שהוא אוהב, כדי לתלות בפתח חדרו."

"אנחנו רוצים את הזהב עם היהלומים", הגיבו שימי ואיצי במקהלה.

"לא, לא", צחק אבא. "נראה לי שייצרו את זה בהתאמה אישית עבור בית המדרש של חסידי הורקי. למה שלא תבחרו משהו מהצד הזה של החנות, שבו המחירים נמצאים במסגרת התקציב שלנו?"

רבע שעה לאחר מכן, הילדים סיימו לבחור את בתי המזוזות האהובים עליהם, וניגשו לשלם. בזמן שהמתינו בתור, פנה אבא אל הילדים.

"איצי, שאלת למה החלטתי לקנות מזוזות חדשות", פתח אבא. "ושימי, בדרך לכאן הזכרת כמה מדהים זה בוודאי היה להיות מוקפים בענני הכבוד ולהיזכר בה' כל הזמן."

"האמת היא, שאנחנו עדיין יכולים להיזכר בה' כל הזמן. אמנם אין לנו את ענני הכבוד, אבל יש לנו את מצות המזוזה, שמזכירה לנו את ה'. בכל פעם שאנחנו נכנסים לבית יהודי, לבית כנסת, לתלמוד תורה או לבית הספר, אנחנו עוברים בפתחים שתלויות בהם מזוזות. לא מספיק רק לנשק את המזוזה ולהמשיך הלאה. בכל פעם שאנחנו רואים מזוזה, עלינו לחשוב 'זוהי תזכורת שה' תמיד איתי וצופה בי'!"

"לכן ילדים, רציתי שתבחרו אתם את בית המזוזה האהוב עליכם כדי לתלות בפתח החדר שלכם, כדי שהמזוזה תהיה מיוחדת עבורכם, ובכל פעם שתראו אותה, תחשבו עליה ותזכרו שכמו במדבר, ה' נמצא איתנו כל הזמן ומביט לראות אם אנחנו מקיימים את מצוותיו."

שבת שלום ומבורך!

צידה לדרך

מזוזה היא התזכורת שמסר לנו ה'. בכל פעם שאנחנו רואים מזוזה, נוכל לדמיין אותה קוראת לעברנו, "הסתכל עלי! זכור לאהוב את ה' שנתן לך בית, וזכור לקיים את מצוותיו תמיד".